

Dynamický

Divoký srdce

V úvodu prozatím posledního povídání s Michalem Ambrožem pro R&P jsem řekl, že teprve budoucnost ukáže, zda bude platit to, o čem kdysi zpívala Hudba Praha. Totiž, že „*Divoký srdce jasně svítí*“. Netroufám si tvrdit, že se to beze zbytku naplnilo.

Ani *Kajujej*, druhé album Ambrožovy stávající formace **Divoký srdce**, se sice nějakým buldozerem žebříčků prodejnosti asi nestane, ale... s takovým záměrem beztak nevznikalo. Michal Ambrož se svými o generaci mladšími kroměřížskými spoluhráči znovu přesvědčuje, že dávno nabyté pozice – příslušnost k pomyslné elitě mezi přemýšlivými rockovými písničkáři – zdaleka nemíní vyklidit. Pokud ho nezavřou...

Vydavatel první desky Divokého srdce V moci noci, firma Sony Music Bonton, údajně považuje její finální prodejní čísla za neúspěch. Co to konkrétně znamená?

Neúspěšnej prodej pro Sony byl asi tři tisíce kusů... Vzhledem k tomu, že to byla první deska, se od ní podle mě asi nedalo čekat o moc víc a nepovažuji to za neúspěch. Problémem všech velkých vydavatelství je, že nemají čas se kapelou v podobné pozici takzvaně zabývat dál. U menších firem – my jsme teď u Indies – je to trochu jinak.

Kajujej mi připadá jako určité zklidnění celkového projevu Divokého srdce. Je tenhle pocit na místě?

Zklidnění? Může se to taky tak říct, ale nevím, jestli jde o to správné slovo... Celý to vychází především z toho, že jsme začali víc hrát akusticky. Což je daný mimo jiné tím, že se naše koncerty odbývaly v menších prostorách, než tomu bývalo s Hudbou Praha. A v malých sálech nemůžeš dělat takovej kravál... Ano, tahle deska je komornější, ale na druhou stranu si myslím, že obsahuje i věci, který jsou ostřejší než Hudba Praha. Třeba *Lítám*, *Poprvé* nebo *Lovec stopařů*... S Divokým srdcem hodně pracujeme s dynamikou, což je u muziky strašně důležitá věc a u Hudby Praha jsem ji poslední roky téměř nezažil.

„Navíc když máš v kapele housle, žádněj velkej kravál – tedy v té půlce repertoáru, kde jsou použity – s nima dělat nemůžeš,“ lakonicky dodává další člen DS Radovan Jelínek.

Myslím si, že teprve novým albem jste se definitivně zbavili zákonitého stigmatu jisté ‘příbuznosti’ s Hudbou Praha. Vznikalo i s tímhle záměrem?

Třeba u první desky *V moci noci* jsme stáli mj. před problémem, zda nepoužívat divčí vokály, který mám rád, jenom proto, aby to neznělo jako Hudba Praha. Navíc nějakýho autorskýho rukopisu se asi nezbavíš. O zpěvu už vůbec nemluvě. Čili oddělit Divoký srdce od Hudby Praha je velice těžký. Jestli máš pocit, že se to u *Kajujej* podařilo, jsem velice spokojen.

Ty jsi to ale možná oddělil i svým zpěvem. Zatímco s Hudbou Praha jsi zpíval stále syrověji, na téhle desce jako by ses ‘uvolnil’...

Ano – a je to věc, na kterou bohužel nebyl čas na první desce. Po dlouhé době jsem se teď nemusel starat o album producersky a měl dostatek času na to, abych se věnoval zpěvu. Já jsem takhle už kdysi dávno, ve svém folkovém období, zpíval – ale lidi to ode mne neznají. V Hudbě Praha jsem s tím na dlouhou dobu přestal, protože takovejhle ‘vypravěčskej’ hlas by se tam jednoduše neprosadil. Ono to souvisí i s tím, že jsem v situaci, kdy nemám potřebu řvát. I když občas si zařvu... Třeba když zase někde hraju s Hudbou Praha. Ta dnes příležitostně funguje de facto jako vlastní revival a nikdo neví, jak to s ní bude dál. Zatímco Divoký srdce je dennodenní, živoucí kapela.

Na nové desce jsou písně, za něž byste teoreticky – pokud někdo příslušné usta-

novení novelizovaného trestního zákona o propagaci narkomanie dotáhne do absurdního konce – mohli jít natvrdo ‘kukat’. Máš strach?

Byl jsem připravený sedět za bolševika a celou dobu se to nestalo... Když to tak dopadne, tak to tak dopadne, co bych s tím mohl dělat? Ne že bych si zrovna chtěl jít sednout, ale jsem na to připravený. Jestli si někdo myslí, že před něčím couvnu, je na hrozným omylu.

Myslel jsem si, že něco takovýho už v životě nezažiju. Skoro nikomu nedochází, že opatření proti šíření toxikomanie je pouze zámlínka k tomu, aby se omezila svoboda projevu a alternativní způsob života a myšlení. To je naprosto nepřijatelný! A kdybych skutečně měl jít do vězení, asi bych zvolil emigraci. Paradoxně víc než deset let po ‘Velké listopadové revoluci’...

**www.divokysrdce.cz
nebo www.divoky-srdce.cz**